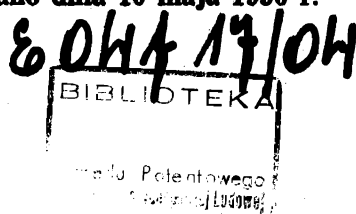

Opublikowano dnia 10 maja 1956 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 38859

Kl. 37-b, 1/01

„Miastoprojekt-Kraków“

Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego *)

Kraków, Polska

37b, 5/10
37d 17/04

Wentylacyjny element wielkoblokowy

Patent trwa od dnia 16 maja 1955 r.

W dotychczasowych metodach wznoszenia budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej przewody wentylacyjne wykonywane były w murze ceglanym albo przy zastosowaniu specjalnych pustaków ceramicznych lub betonowych, wymiarami swymi przystosowanych do ręcznego wykonania układania (murowania) tych przewodów. System ten nie może mieć zastosowania przy masowym budownictwie wykonywanym metodami uprzemysłowionymi przy zastosowaniu dźwigów budowlanych odpowiedniej nośności. Poza tym system ten prowadził do zużycia znacznej ilości cegły lub pustaków, był bardzo pracochłonny i często na skutek niedokładności wykonawstwa przewody wentylacyjne nie miały dobrego ciągu i nie spełniały swego zadania.

Element według wynalazku te wady usuwa. Element wielkoblokowy tego typu składa się z wentylacyjnego przewodu zbiorczego o więk-

szych wymiarach oraz z przewodu o wymiarach mniejszych, który ma za zadanie doprowadzenie powietrza z poszczególnych kondygnacji. Prefabrykowane bloki wentylacyjne mogą być produkowane w specjalnych zakładach, jak i na placu budowy, przy użyciu form drewnianych, stalowych, żeliwnych lub betonowych z odpowiednimi wkładami. Bloki wentylacyjne wykonuje się z żużlobetonu, glinobetonu, gruzobetonu lub innych znanych tworzyw o podobnych właściwościach. Wobec tego, że waga bloku dochodzić może do dwóch ton, do transportu ich na wysokość odpowiedniej kondygnacji wznoszonego budynku konieczny jest dźwig odpowiedniej nośności.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcami wynalazku są Antoni Tarczewski, Jan Bittny-Szlachta, Stanisław Prejzner i Tadeusz Ptaszycki.

Fig. 1 przedstawia aksonometryczny widok bloku wentylacyjnego jednowlotowego, fig. 2 — przekrój pionowy wzdłuż bloku wentylacyjnego jednowlotowego, fig. 3 — przekrój pionowy poprzeczny bloku wentylacyjnego jednowlotowego, fig. 4 — przekrój poziomy bloku wentylacyjnego jednowlotowego, fig. 5 — widok aksonometryczny bloku wentylacyjnego przelotowego, fig. 6 — przekrój pionowy wzdłuż bloku wentylacyjnego przelotowego, fig. 7 — przekrój pionowy poprzeczny bloku wentylacyjnego przelotowego, fig. 8 — przekrój poziomy bloku wentylacyjnego przelotowego, fig. 9 — odmianę bloku wentylacyjnego przykładowo dwuwlotowego w widoku aksonometrycznym, fig. 10 — przekrój pionowy wzdłuż bloku wentylacyjnego dwuwlotowego, fig. 11 — przekrój pionowy poprzeczny bloku wentylacyjnego dwuwlotowego, fig. 12 — przekrój poziomy bloku wentylacyjnego dwuwlotowego, fig. 13 — odmianę bloku wentylacyjnego przelotowego przykładowo podwójnego w widoku aksonometrycznym, fig. 14 — przekrój poziomy wzdłuż bloku wentylacyjnego przelotowego podwójnego, fig. 15 — przekrój pionowy poprzeczny bloku wentylacyjnego przelotowego, fig. 16 — przekrój poziomy bloku wentylacyjnego przelotowego podwójnego.

Blok 6 zawiera pionowe przewody zbiorcze 1, do których na poszczególnych kondygnacjach wpadają przejściami 7 równoległe przewody 2 z poszczególnych pomieszczeń, przy czym wpust do przewodu 8 z danego pomieszczenia znajduje się o kondygnację niżej w stosunku wlotu 7 do przewodu zbiorczego 1. Bloki posiadają nacięcia 3, celem uzyskania lepszej przyczepności wyprawy z tynku. Płaszczyzna pionowa poprzeczna bloku posiada profil 4 przystosowany do zapewnienia zaprawą w czasie montażu, gdy ustawia się bloki jeden obok drugiego. Uchwyty trans-

portowe 5 ze stali zbrojeniowej służą do podnoszenia elementu i po wbudowaniu go są zginane oraz mogą być zespane dla przewiązania całej ściany montowanej z bloków. W czasie montażu, który wymaga zastosowania żurawia wieżowego ustawia się bloki wypełniając zaprawą spoiny poziome i pionowe, oraz spawając odgięte uchwyty transportowe sąsiednich bloków ze sobą.

Odmiana bloku wentylacyjnego uwidoczniiona na fig. od 9 do 16 różni się od poprzedniego bloku wentylacyjnego zwiększoną ilością przewodów 2, których może być dwa lub więcej.

System wentylacyjnych elementów wielkoblokowych według wynalazku daje bardzo duże zmniejszenie pracochłonności, przyspiesza budowę, eliminuje całkowicie użycie cegły oraz daje przewody wentylacyjne o bardzo dobrym ciągu dzięki gładkiej powierzchni wewnętrznej kanałów wentylacyjnych.

Zastrzeżenia patentowe

1. Wentylacyjny element wielkoblokowy, znamienny tym, że przewód wentylacyjny jest prowadzony jako kanał zbiorczy (1) z przewodem (2) umieszczonym w tym elemencie równoległe do przewodu zbiorczego.
2. Odmiana wentylacyjnego elementu wielkoblokowego według zastrz. 1, znamienna tym, że posiada dwa lub więcej równoległe do kanału zbiorczego (1) doprowadzające przewody (2).

„Miastoprojekt - Kraków”
Przedsiębiorstwo
Projektowania Budownictwa
Miejskiego

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

